

Com queda Catalunya després del 20-D?

«Catalunya té dos camins: esperar una o dues generacions a que Podemos sigui hegemònic a Espanya ?i fer el referèndum? o aplicar el full de ruta que va guanyar el 27-S»

El bipartidisme a Espanya ha rebut un cop fort, molt fort, però no està mort, ni molts menys. És més, gaudeix d'una mala salut de ferro. El PP, amb una trajectòria negativa de rècord Guinness, ha guanyat les eleccions sense discussions. El PSOE, a la deriva des de la fi de Zapatero, resisteix d'una forma envejable. Les formacions de la "nova política" han irromput amb força -és innegable- però la seva capacitat d'influir en la política espanyola quedarà clara ben aviat. Serà molt limitada. Amb un sistema electoral dissenyat per mantenir l'*statu quo* i afavorir els dos partits principals del sistema, Podemos i Ciudadanos només tenien alguna oportunitat si desbancaven al PSOE de la segona posició. No ho han aconseguit, ni en vots ni en escons.

El fracàs més gran del 20-D és el de Ciudadanos. Enquestes manipulades, omnipresència mediàtica, milions d'euros de bancs i grans empreses a la seva campanya electoral, i amb prou feines han arribat als 40 escons a tot el territori. No poden condicionar cap govern, i al costat de Podemos veurà com els dos grans partits aconsegueixen salvar els mobles de l'estructura fonamental d'un sistema polític dissenyat perquè sigui immòbil i sempitern.

Com queda Catalunya i el procés després dels resultats del 20-D? No podem esperar gaire res. Per més que Pablo Iglesias parlés ahir més clar que mai de Catalunya com a nació i en favor d'un referèndum, la reforma que proposa és senzillament impossible. El PP (i el PSOE si convé) manté un nombre d'escons suficient per bloquejar qualsevol canvi positiu per a Catalunya o en favor d'una negociació amistosa del conflicte. A més a més, qualsevol reforma ha de ser aprovada també pel Senat, on el PP ha obtingut la majoria absoluta. i sumeu a això un Tribunal Constitucional sempre a punt per fulminar qualsevol atac a l'Espanya *una, grande y libre*. D'altra banda, convé no perdre de vista que han estat unes eleccions espanyoles, no pas catalanes, i que els dos partits que a Espanya sumen una majoria absoluta àmplia, a Catalunya amb prou feina sumen una quarta part de l'electorat.

Davant d'aquesta situació, Catalunya té només dos camins. L'un, esperar una o dues generacions fins que l'aposta de canvi de Podemos esdevingui hegemònica en la política espanyola, una possibilitat remota però plausible. L'altre, formar govern a Catalunya i posar en marxa el full de ruta dissenyat en la resolució aprovada al Parlament el 9 de novembre. Els resultats del 20-D no ens deixen cap argument fer frenar la desconexió.